Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26317
Copyright: Admont, Benediktinerstift

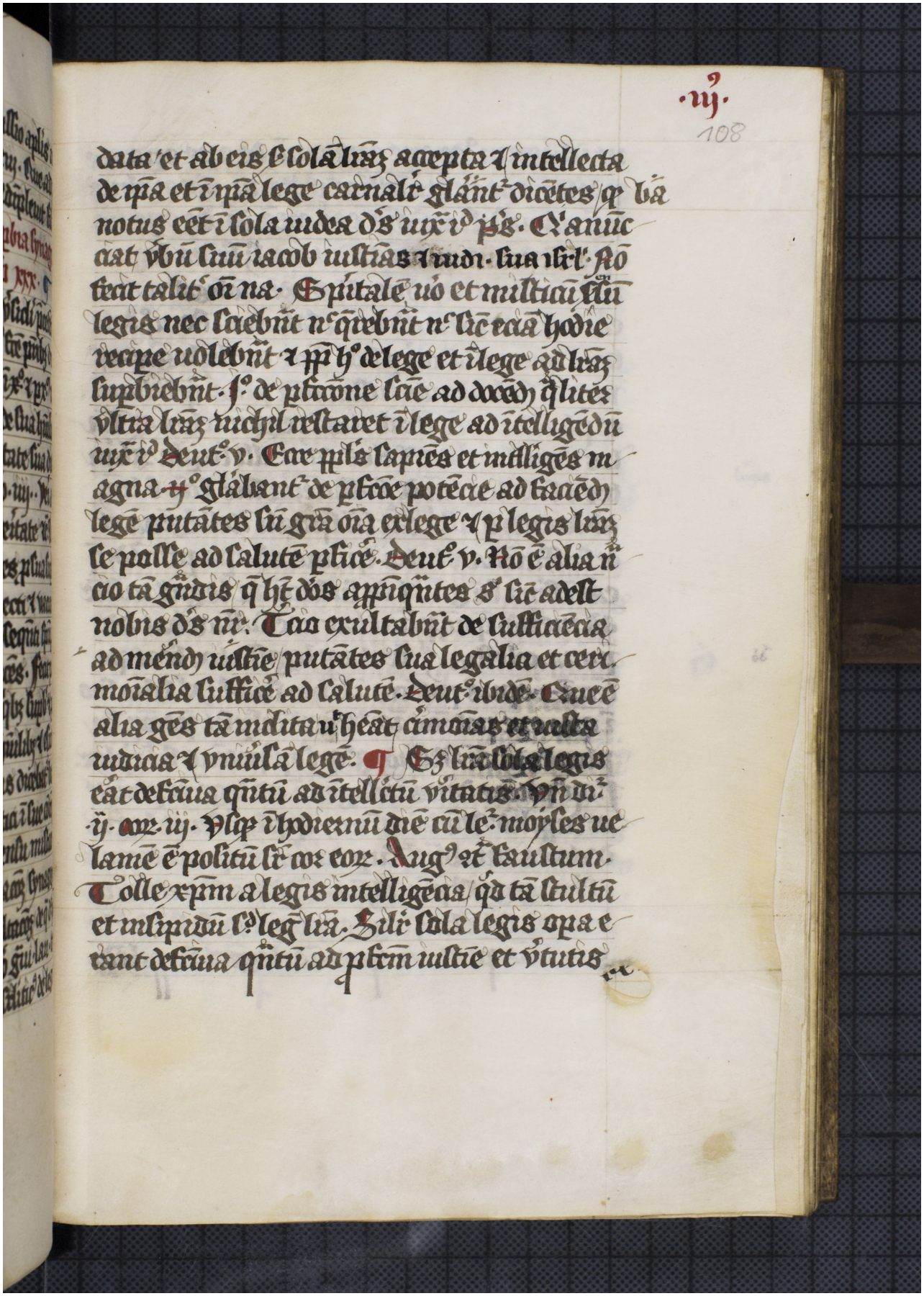

·uij·
108

data et ab eis sc̄ ꝓla lrāz acepta ⁊ intellecta
de ꝓia et ī ꝓia lege carnali gl̄ant dicētes q̄ la
notus cet ī ꝓla iudea ds̄ uix ī ps̄. Qui annū
cat ꝓbū suū iacob iustias ⁊ iudi. sua isrl. Ro
fecit talit oī na. Spiritale uo et multicū sū
legis nec scierūt nec quierūt nec sic ecā hodie
recipere uolerūt ⁊ ꝓ hoc de lege et ī lege ad lrāz
suspiciebant. Sc̄o de pficione scē ad dcēdū q̄ lites
ultra lrāz nichil restaret ī lege ad ītelligēdū
uix ī deut. v. Ecce ꝓpls sapiēs et intelligēs m
agna. Sc̄o gl̄ariant de pficie potēcie ad scēdū
legē putātes sū gra oīa ex lege ⁊ p legis lrāz
se posse ad salutē pficē. Deut. v. Ro ē alia ñ
eo tā gēdis q̄ hī ds̄ appiqūtes s sic adest
nobis ds̄ nr. Eo exultabūt de sufficētia
ad mēdū iustie putātes sua legalia et cere
monialia sufficē ad salutē. Deut. iude. Cū ecē
alia gēs tā iusta u hēat cīmonias et iusta
iudicia ⁊ iniūsta legē. ¶ Ex lrā sola legis
cāt defīua q̄ntū ad ītellectū ītentionis. Vnde
ij. cor. iij. Vsq ī hodiernū die cū le. moysis ue
lamē ē positū sū cor eor. Aug. et saultum.
Tolle xpm a legis intelligētia q̄d tā stultū
et insipiēs s. leg lrā. Sicī sola legis opa e
rant defīua q̄ntū ad pfectū iustie et ītentis